

РЕШЕНИЕ

№ 102

гр. Шумен, 09.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, VII-И СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Теодора Р. Йорданова-Момова

при участието на секретаря Елена Вл. Пенчева
като разгледа докладваното от Теодора Р. Йорданова-Момова Гражданско дело № 20223630102192 по описа за 2022 година

Предявени са обективно съединени искиове с правно основание чл. 74, ал. 4 вр. ал. 1 от КТ, чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от КТ.

В исковата си молба до съда, ищцата С. М. В. излага, че била в трудово правоотношение с ответника – „Водоснабдяване и канализация – Шумен“ ООД гр. Шумен, като изпълнявала длъжността „Организатор административни дейности“. На 15.08.2022 г. ѝ била връчена **заповед № 39/15.08.2022 г.** на управителя на дружеството за прекратяване на трудовото ѝ правоотношение на осн. чл. 71, ал. 1 от КТ. Сочил, че работила при ответника в продължение на дълги години, като през последните години длъжностите ѝ били променяни. До 22.03.2022 г. заемала длъжността „Специалист управление на ЧР, длъжностно лице по безопасност и здраве“. На 21.03.2022 г. управителят на дружеството ѝ предложил да подпише допълнително споразумение към трудовия си договор, по силата на което да изпълнява длъжността „Организатор административни дейности“, като ѝ разяснил, че фактически няма промяна в трудовите ѝ задължения. В. се съгласила и подписала допълнително споразумение № 38/21.03.2022 г., в което била включена клауза за изпитване в полза на работодателя. Счита, че тази клауза е недействителна по силата на чл. 74, ал. 4 вр. ал. 2 от КТ поради заобикаляне на закона. Именно поради наличието на тази клауза, работодателят незаконосъобразно се възползвал от възможността да прекрати трудовото правоотношение между страните в срока за изпитване на служителя. Моли съда да постанови решение, по силата на което клаузата в допълнително споразумение № 38/21.03.2022 г. към трудов договор № 4/06.03.2017 г., сключен с ответника „Водоснабдяване и канализация – Шумен“ ООД гр. Шумен, предвиждаща срок за изпитване в полза на работодателя, да бъде обявена за недействителна поради заобикаляне на закона,

заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение да бъде отменена като незаконосъобразна, ищцата да бъде възстановена на предишната работа, да ѝ бъде заплатено от ответника обезщетение за времето, през което останала без работа поради претендираното като незаконно уволнение – в размер на 2896,76 лв., за периода 16.08.2022 г. – 16.10.2022 г., ведно със законната лихва върху сумата на обезщетението, считано от депозиране на исковата молба – 14.10.2022 г. до окончателното изплащане, както и ответникът да му заплати направените по делото разноски. В съдебно заседание, по искане на пълномощника на ищцата, на основание чл. 214, ал. 1 от ГПК е допуснато изменение на претенцията с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ, като същият се счита предявен за сума в размер на 9785,54 лв. за периода 16.08.2022 г. – 19.01.2023 г.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК, ответникът, чрез пълномощника си, подава отговор на исковата молба, с който оспорва предявените искове като неоснователни. Оспорва твърдяната незаконосъобразност на заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение. Твърди, че при сключване на допълнително споразумение към трудовия договор, ищцата започнала да изпълнява дейности, коренно различаващи се от предходните в дружеството. Поради това, приема, че били налице предпоставките за едностранно прекратяване на трудовото правоотношение от работодателя без предизвестие. Моли исковете да бъдат отхвърлени като неоснователни, като му бъдат присъдени деловодните разноски.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в съвкупност се установи от фактическа страна следното: видно от приложеното лично трудово досие на С. М. В. е, че между „Водоснабдяване и канализация – Шумен” ООД гр. Шумен и ищцата съществувало трудово правоотношение. Според сключеното между страните допълнително споразумение № 49/25.02.2020 г. към трудов договор № 4/06.03.2017 г., В. заемала длъжността „Специалист управление на ЧР, ДЛБЗ“. По делото е представена длъжностна характеристика за тази длъжност, утвърдена на 27.04.2021 г. Съдът констатира от допълнително споразумение № 38/21.03.2022 г. към трудов договор № 4/06.03.2017 г., че ищцата заела длъжността „Организатор административни дейности“ при ответника. В това допълнително споразумение е предвиден шестмесечен изпитателен срок в полза на работодателя. На 22.03.2022 г. В. се запознала с утвърдената на същата дата длъжностна характеристика за тази длъжност. Със заповед № 39/15.08.2022 г. на управителя на дружеството, трудовото правоотношение било прекратено, считано от 16.08.2022 година. Като основание за това в заповедта е посочено „на основание чл. 71, ал. 1 от КТ – до изтичане на срока на изпитване страната, в чиято полза е уговорен, може да прекрати договора без предизвестие.“. Заповедта е връчена на В. на 15.08.2022 година. По делото са представени: регистри на договори сключени от „ВиК-Шумен“ ООД като възложител през 2019, 2020, 2017 г. и 2018 г., поименна заявка за участие в спартакиада за периода 04.09.-09.09.2019 г., заповед № 45/20.03.2020 г., докладна от С. В., заповед № 44/19.03.2020 г., протокол от 20.03.2020 г., регистър квалификации на работници и служители от „ВиК – Шумен“ ООД и пълен комплект документи за извършване на сертификация на ISO на

ответното дружество за периода 2018 г. – 2022 г., от които се установява участието на ищцата в дейностите на дружеството-работодател.

Съдът констатира от представената регистрационна карта № 10053203/2022 г., изд. от Дирекция „Бюро по труда“ гр. Шумен, че В. е регистрирана като безработна. На виждане в съдебно заседание бе констатирано, че и понастоящем същата е безработна.

Разпитаните в съдебно заседание в качеството на свидетели по искане на ищцовата страна Д. И. и Ж.Г.П. излагат, че след 2020 г. В. фактически извършвала дейности по внедряването на ИСО в ответното дружество, завеждала регистрите за обучение, организираща обучения културни мероприятия, отговаряла за дейностите по осигуряване на безопасни условия на труд. През този период първата свидетелка била пряк ръководител на ищцата, а втората свидетелка заемала длъжността „Управител“. Именно двете свидетелки взели решение да бъде променена длъжността на В., като ѝ бъде възложена цялата дейност по разработването на документацията по въвеждане на интегрираната система за качество ИСО. До м. март 2022 г. ищцата извършвала тази дейност съвместно със свид. И. и тъй като се справяла много добре с работата, ръководството решило да ѝ възложи изцяло тези задължения. Именно свидетелката Георгиева-Панайотова предложила на В. да сключат допълнително споразумение към трудовия договор. Клаузата за изпитване била включена в същото тъй като такава била практиката в дружеството, въпреки, че тогавашната управителка вече била констатирала справянето на ищцата с възложените ѝ задачи.

По делото, като свидетели са разпитани и И.И., и М.М., които описват изпълняваните от тях трудови задължения във „Водоснабдяване и канализация – Шумен“ ООД.

Съгласно заключението по назначената по делото съдебно-счетоводна експертиза, размерът на брутното трудово възнаграждение, получено от В. в месеца, предхождащ уволнението, възлиза на 1903,51 лв., като въз основа на него, общият размер на обезщетение по чл. 225 от КТ за периода 16.08.2022 г. – 19.01.2023 г. се равнява на 9785,54 лева.

При така установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна:

Касателно претенцията по чл. 74, ал. 4 вр. ал. 1 от КТ:

Съгласно разпоредбата на чл. 74, ал. 1 от КТ, трудов договор, който противоречи на закона или на КТД или ги заобикаля, е недействителен, а според алинея 4 на този текст могат да се обявяват за недействителни и само отделни клаузи на трудовия договор. В случая се атакува клауза от сключеното между страните допълнително споразумение към трудовия договор, подписано на 21.03.2022 г., по силата на която е уговорен срок за изпитване в полза на работодателя.

Сключването на трудов договор със срок за изпитване представлява уговаряне на възможност за окончателно приемане на работа по трудовото правоотношение, предшествано от определен период от време, през който (в случая) работодателят да извърши проверка дали служителят е годен да изпълнява възложената му трудова функция. Недействителна, като заобикаляща закона е клаузата за изпитване, включена в

допълнителното споразумение със служителка, работила преди това на същата длъжност по безсрочен трудов договор, тъй като тази възможност е предвидена само при начално приемане на работа. Действително, договор със срок за изпитване може да се сключи и между страни, обвързани от съществуващо трудово правоотношение, когато служителят преминава на друга работа при същия работодател, но изпълнявайки различни трудови функции.

Доказа се по делото, че от 2017 г. С. В. се намирала в трудово правоотношение с „Водоснабдяване и канализация – Шумен“ ООД, като заемала различни длъжности. Последната от тях е „Специалист управление на ЧР, ДЛБЗ“, а след подписване на процесното допълнително споразумение към трудов договор на 21.03.2022 г. – „Организатор административни дейности“. Съдът намира за доказано от събраните доказателства – длъжностни характеристики, документация, свързана със сертификация по ИСО и с организиране на културни и спортни събития, че ищцата, до подписване на атакуваното допълнително споразумение фактически е изпълнявала трудовите функции, съставляващи същинското съдържание на новата длъжност. Тоест, работодателят, в продължение на години, вече е проверил годността на служителката да се справи с тези трудови задължения. Още повече, чрез показанията на свидетелите И. и П.Г се установи, че предложението за сключване на допълнителното споразумение изхождало именно от тях, в качеството им на ръководители на В., тъй като и двете се убедили, че тя изпълнява стриктно трудовите си задължения.

Предвид изложеното, съдът счита, че атакуваната клауза от допълнителното споразумение към трудовия договор между страните, сключена на 21.03.2022 г. предвиждаща срок за изпитване в полза на работодателя, заобикаля закона и като такава следва да бъде обявена за недействителна.

Относно на иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ:

Трудовото правоотношение между страните е прекратено на осн. чл. 71, ал. 1 от КТ – до изтичане на срока за изпитване страната, в чиято полза е уговорен, може да прекрати договора без предизвестие. Предвид обстоятелството, че клаузата в допълнителното споразумение е недействителна, то и работодателят не е разполагал с възможността да прекрати съществуващото трудово правоотношение със С. В. на това правно основание.

Поради това, следва да се приеме, че прекратяването на трудовото правоотношение между страните се явява незаконосъобразно и заповед 39/15.08.2022 г. на управителя на „Водоснабдяване и канализация – Шумен“ ООД гр. Шумен следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

По отношение на иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ – същият се явява акцесорен по отношение на иска за признаване на незаконност на уволнението. Предвид обстоятелството, че съдът намира процесната заповед за незаконосъобразна, искът следва да бъде уважен и ищцата – възстановена на предишната работа.

Досежно иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 от КТ: не се спори по делото,

че в резултат на незаконното уволнение С. В. останала без работа. Съгласно заключението по ССЕ описано по-горе, размерът на brutното трудово възнаграждение, получено от ищеца в месеца, предхождащ уволнението, възлизал на 1903,51 лв., като въз основа на него, общият размер на обезщетение по чл. 225 от КТ за периода 16.08.2022 г. – 19.01.2023 г. се равнява на 9785,54 лева.

Ето защо, претенцията на ищеца за заплащане на обезщетение по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ, изчислено съгласно чл. 225, ал. 1 от КТ, се явява изцяло основателна по основание и размер. Поради това, ответната страна бъде осъдена да заплати на ищцата сума в размер на **9785,54 лв.**, представляваща дължимо по чл. чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 от КТ обезщетение за времето, през което е останала без работа поради незаконното уволнение, за периода от 16.08.2022 г. до 19.01.2023 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаване на исковата молба – 14.10.2022 г., до окончателното ѝ изплащане.

По определянето и събирането на държавната такса по исковата молба:

На основание чл. 83, ал. 1, т. 1 от ГПК, ищцата е освободена от внасяне на държавна такса по исковата молба и на разноси по производството.

На основание чл. 71, ал. 1 от ГПК, по делото следва да бъде определена държавна такса върху всеки от неocenяемите искове с правно основание чл. 74, ал. 4 вр. ал. 1, чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 от КТ – в размер на по 30,00 лева.

На основание чл. 78, ал. 6 вр. чл. 83, ал. 1, т. 1, вр. чл. 72, ал. 1, вр. чл. 71, ал. 1, вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на ШРС, държавната такса за всеки от четирите предявени иска, в общ размер 481,42 лв. (по 30,00 лв. за всеки от неocenяемите искове по чл. 74, ал. 4 вр. ал. 1, чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 от КТ и 391,42 лв. – върху цената на иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ).

По разпределението на разноските по делото:

На основание чл. 78, ал. 6 вр. чл. 83, ал. 1, т. 1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на ШРС, направените в производството за сметка на бюджета на съда разноси в размер на 315,00 лева.

Всяка от насрещните страни прави искане за присъждане на направените по делото разноси. Списък по чл. 80 от ГПК на разноските се представя своевременно от ищцата.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата направените разноси по делото в размер на 1860,00 лева.

На основание чл. 242, ал. 1 от ГПК, следва да бъде допуснато предварително изпълнение на решението в частта му относно присъденото обезщетение за работа.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

На основание чл. 74, ал. 4 вр. ал. 1 от КТ, ОБЯВЯВА ЗА НЕДЕЙСТВИТЕЛНА **клаузата** от допълнително споразумение № 38/21.03.2022 г. към трудов договор № 4/06.03.2017 г., сключен между „Водоснабдяване и канализация – Шумен” ООД гр. Шумен, представлявано от Е.Д.Т и С. М. В. с ЕГН *****, **като заобикаляща закона**, по предявения иск от С. М. В. с ЕГН ***** срещу „Водоснабдяване и канализация – Шумен” ООД гр. Шумен, представлявано от Е.Д.Т.

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО И ОТМЕНЯ уволнението на С. М. В. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Шумен, ул. „И.В” № 1, ет. 1, ап. 1, със съдебен адресат – адв. Б.Б от ШАК, извършено със заповед № 39/15.08.2022 г. на управителя на „Водоснабдяване и канализация – Шумен” ООД гр. Шумен.

ВЪЗСТАНОВЯВА С. М. В. с ЕГН ***** на предишната ѝ работа – „Организатор административни дейности” във „Водоснабдяване и канализация – Шумен” ООД гр. Шумен.

ОСЪЖДА „ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ – ШУМЕН” ООД с ЕИК ***, със седалище гр. Шумен, адрес на управление: гр. Шумен 9700, общ. Шумен, обл. Шумен, пл. „В.” № 1, представлявано от Е.Д.Т, да заплати на С. М. В. с ЕГН *****, по банкова сметка BG97CECB979010B7920300 сумата **9 785,54** лв. (девет хиляди седемстотин осемдесет и пет лева и 54 стотинки), представляваща обезщетение по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 от КТ, за периода от 16.08.2022 г. до 19.01.2023 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на депозиране на исковата молба – 14.10.2022 г., до окончателното ѝ изплащане.

На основание чл. 71, ал. 1 от ГПК, **ОПРЕДЕЛЯ** държавна такса върху цената на всеки от неocenяемите икове с правно основание чл. 74, ал. 4 вр. ал. 1, чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 от КТ – в размер на по 30,00 лв. (тридесет лева).

На основание чл. 78, ал. 6 вр. чл. 83, ал. 1, т. 1, вр. чл. 72, ал. 1, вр. чл. 71, ал. 1, вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 от ГПК, **ОСЪЖДА** „Водоснабдяване и канализация – Шумен” ООД гр. Шумен да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Районен съд – Шумен, държавна такса по делото в общ размер 481,42 лв. (четиристотин осемдесет и един лева и 42 стотинки).

На основание чл. 78, ал. 6 вр. чл. 83, ал. 1, т. 1 от ГПК, **ОСЪЖДА** „Водоснабдяване и канализация – Шумен” ООД гр. Шумен да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Районен съд – Шумен направените от бюджета на съда разноси по делото в размер на 315,00 лв. (триста и петнадесет лева).

ОСЪЖДА „Водоснабдяване и канализация – Шумен” ООД гр. Шумен, да заплати на С. М. В. направените деловодни разноси в размер на 1860,00 лв. (хиляда осемстотин и шестдесет лева).

На основание чл. 242, ал. 1 от ГПК, ПОСТАНОВЯВА предварително изпълнение на решението в частта му относно присъденото обезщетение за работа – по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 от КТ.

На основание чл. 346, ал. 1 от КТ, решението относно признатото за незаконно уволнение, подлежи на вписване в трудовата книжка на С. М. В. с ЕГН *****.

На основание чл. 7, ал. 2 от ГПК, препис на решението ДА СЕ ВРЪЧИ на всяка от страните, чрез пълномощниците им – адв. Б.Б от ШАК, съотв. – юриск. Л.З

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд – Шумен.

Решението, в частта му досежно допускането на предварително изпълнение, имаща характер на определение по чл. 242, ал. 1 от ГПК, на основание чл. 274, ал. 1, т. 2 вр. чл. 244 от ГПК и чл. 315, ал. 2 от ГПК, може да се обжалва от ответника, с частна жалба, пред Окръжен съд – Шумен, в едноседмичен срок от връчването му.

В деня на влизане в сила на настоящото решение ДА СЕ ВРЪЧИ на ищцата съобщение по чл. 345, ал. 1 от КТ за възстановяването ѝ от съда на предишната ѝ работа – с указания за законния срок за явяването ѝ на работа.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____